

Ch&#ng ch&# là 1 k&# s&# gi&#i, ch&# yêu anh vì s&# v&#ng, chính ch&# n c&#a anh, ch&# yêu cái c&#m giác &#m áp mà ch&# có m&#i khi ch&# t&#a đ&#u vào vai anh. Và sau 3 năm tìm hi&#u, anh ch&# đã đi đ&#n hôn nhân.

Nh&#ng đ&#n hôm nay, sau 2 năm là v&# ch&#ng, ch&# b&#ng c&#m th&#y m&#t m&#i v&#i nh&#ng c&#m giác mà ch&# ph&#i tr&#i qua khi chung s&#ng v&#i anh. Nh&#ng lý do khi&#n ch&# yêu anh tr&#c đây, b&#ng bi&#n thành nh&#ng lý do t&#o nên s&# đ&#i thay trong ch&#. Ch&# là m&#t ph&# n&# nh&#y c&#m, và r&#t đ&# b&# th&#ng t&#n trong tình yêu, ch&# luôn khao khát nh&#ng kho&#nh kh&#c lãng m&#n, gi&#ng nh&# là 1 bé gái nh&# thêm khát k&#o ng&#t. Nh&#ng anh thì l&#i trái ngu&#c v&#i ch&#, anh không có s&# nh&#y c&#m, và hoàn toàn không quan tâm đ&#n nh&#ng kho&#nh kh&#c lãng m&#n trong cu&#c s&#ng v&# ch&#ng, đ&#u này đã làm cho ch&# càng chán n&#n h&#n.

Và chuy&#n gì đ&#n ph&#i đ&#n, m&#t hôm ch&# quy&#t đ&#nh cho anh bi&#t r&#ng ch&# mu&#n ly đ&#, r&#ng ch&# không th&# chung s&#ng v&#i anh thêm m&#t gi&# phút nào n&#a. R&#t b&#t ng&# khi nghe ch&# yêu c&#u nh&# th&#, anh ch&# bi&#t h&#i “T&#i sao?”. “Em c&#m th&#y m&#t m&#i, kh ông có lý do nào cho m&#i th&# trên th&# gian này!” Ch&# tr&# l&#i. Anh không nói gì thêm n&#a, nh&#ng su&#t đêm đó, anh không ng&#, và chìm sâu vào nh&#ng &#u t&#, kh&#c kho&#i v&#i ánh sáng l&#p lòe c&#a đ&#u thu&#c luôn g&#n trên môi. S&# im l&#ng c&#a anh càng làm cho cái c&#m giác th&#t v&#ng trong ch&# tăng lên, đ&#y là m&#t ng&#&#i đàn ông không th&# bi&#u l&# gì ngay c&# đ&#n lúc g&#p tình hu&#ng khó khăn nh&# lúc này, còn gì n&#a đ&# mà ch&# hy v&#ng &# anh?

Cu&#i cùng r&#i anh cũng lên ti&#ng, anh h&#i ch&#: “Anh có th&# làm gì đ&# thay đ&#i ý đ&#nh c&#a em?”. Ai đó đã nói đúng, “r&#t khó khăn đ&# thay đ&#i tính cách c&#a m&#t con ng&#&#i”, và ch&# nghĩ r&#ng, ch&# không th&# nào thay đ&#i cách s&#ng c&#a anh. Nhìn sâu vào m&#t anh, ch&# ch&#m rãi tr&# l&#i: “Đây chính là câu h&#i, n&#u câu tr&# l&#i c&#a anh có th&# thuy&#t ph&#c em, em s&# thay đ&#i ý đ&#nh ly đ&#. N&#u em nói, em mu&#n bông hoa &# phía bên kia vách núi, và c&# hai chúng ta đ&#u bi&#t r&#ng khi anh c&# hái bông hoa đó cho em thì anh s&# ch&#t, anh v&#n c&# làm đ&# cho em hài lòng ch&#?”. Anh đáp: “Ngày mai, anh s&# tr&# l&#i câu h&#i cho em...”. Nh&#ng hy v&#ng c&#a ch&# hoàn toàn b&# chìm xu&#ng khi nghe câu tr&# l&#i c&#a anh.

Sáng hôm sau , ch&# t&# nh gi&# c và nh&# n ra anh đã ra đi r&# i. Ch&# nhìn th&# y m&# t m&# nh gi&# y v&# i nh&# ng dòng ch&# ngu&# ch ngo&# c c&# a anh, đ&# c d&# n d&# i ly s&# a, trên chi&# c bàn ăn, g&# n c&# a... và ch&# b&# t đ&# u đ&# c:

“Em yêu

Anh s&# không th&# nào hái bông hoa đó cho em, nh&# ng hãy cho phép anh gi&# i thích nh&# ng lý do mà anh không th&# ...”. Ngay t&# dòng ch&# đ&# u đã làm tan nát trái tim c&# a ch&# . Ch&# ti&# p t&# c đ&# c: “...Khi em s&# d&# ng máy vi tính, anh luôn luôn s&# p x&# p ph&# n m&# m cho em d&# s&# d&# ng, và khi em kêu lên tr&# c màn hình khi có s&# c&# , anh luôn chu&# n b&# nh&# ng ngón tay đ&# có th&# giúp em ph&# c h&# i l&# i nh&# ng ch&# ng trình. Em th&# ng b&# quên chìa khóa c&# a, nên anh ph&# i luôn chu&# n b&# đôi chân đ&# s&# n sàng ch&# y v&# m&# c&# a cho em. Em r&# t thích đi du l&# ch, nh&# ng l&# i th&# ng hay b&# l&# c đ&# ng trong nh&# ng thành ph&# xa l&# , nên anh ph&# i chu&# n b&# đôi m&# t c&# a mình đ&# ch&# đ&# ng v&# cho em. Em th&# ng đau b&# ng trong m&# i l&# n đ&# n tháng, nên anh luôn chu&# n b&# lòng bàn tay mình đ&# s&# n sàng chà xát b&# ng em đ&# em d&# u c&# n đau. Khi th&# y em luôn thích &# nhà, anh lo r&# ng em s&# có th&# b&# m&# c b&# nh t&# k&# , vì th&# anh ph&# i luôn pha trò và chu&# n b&# nh&# ng câu chuy&# n vui đ&# em quân đi n&# i bu&# n chán. Em luôn chăm chú vào màn hình vi tính, anh s&# nh&# v&# y s&# có h&# i cho m&# t c&# a em, nên anh ph&# i đ&# dành m&# t c&# a anh, đ&# khi chúng ta già, anh s&# có th&# giúp c&# t móng tay, và nh&# nh&# ng s&# i tóc b&# c cho em. Anh có th&# n&# m bàn tay em đi t&# n b&# trên bãi bi&# n, đ&# em th&# ng th&# c c&# nh m&# t tr&# i m&# c và bãi cát xinh đ&# p... và anh s&# cho em bi&# t r&# ng màu s&# c c&# a nh&# ng bông hoa cũng r&# c r&# nh&# g&# ng m&# t t&# i t&# n c&# a em..... Vì v&# y, em yêu, tr&# phi em ch&# c ch&# n r&# ng s&# có ai yêu em h&# n anh đã yêu em... nên bây gi&# ; anh không th&# hái bông hoa đó cho em, và ch&# t.....”. N&# c m&# t c&# a ch&# không ng&# ng r&# i trên trang gi&# y, làm nh&# t nhòa nh&# ng dòng ch&# c&# a anh... Ch&# đ&# c ti&# p: “...Bây gi&# , khi mà em đã đ&# c xong câu tr&# l&# i c&# a anh, n&# u em c&# m th&# y hài lòng thì hãy m&# c&# a ra, vì anh đang đ&# ng đó v&# i bánh mì và s&# a t&# i cho bu&# i sáng c&# a em, nh&# ng món ăn mà em &# a thích...”. Ch&# lao đ&# n c&# a và m&# bung nó ra. Trông th&# y anh v&# i g&# ng m&# t lo l&# ng, ch&# n&# m ch&# t tay anh, cùng v&# i &# bánh mì và chai s&# a t&# i... Bây gi&# ch&# đã bi&# t ch&# c r&# ng không ai yêu ch&# nh&# là anh đã yêu ch&# , và ch&# quy&# t đ&# nh quên đi chuy&# n bông hoa &# bên kia vách núi... Đó là cu&# c s&# ng, và tình yêu.

Khi đ&# c s&# ng trong s&# đ&# y đ&# , đ&# th&# a c&# a tình yêu, thì cái c&# m giác sôi n&# i trong tình yêu th&# ng b&# khô héo đi, và ng&# i ta không còn có th&# nh&# n th&# c đ&# c đâu là tình yêu chân th&# t và đâu là tình yêu gi&# đ&# i, gi&# a c&# m giác bình yên và bu&# n chán đó. Tình yêu đ&# c b&# u l&# đ&# i m&# i hình th&# c, ngay c&# trong s&# t&# nh&# và táo t&# n nh&# t, nó không bao gi&# là m&# t k&# i u m&# u cho riêng ai,nh&# ng bông hoa, nh&# ng kho&# nh kh&# c l&# ng m&# n ch&# là b&# m&# t c&# a m&# i quan h&# này. Nh&# ng dù &# n ch&# a đ&# i b&# t k&# hình th&# c nào, đ&# u quan tr&# ng nh&# t v&# n là m&# t tình yêu chân th&# t, đó là cu&# c s&# ng c&# a chúng ta...&#